

тамъ са прогледва черна земя. Но шумчицытъ и трѣвата бързо растѣтъ, — и прѣзъ Априлія сичко ще са раззелени; горытъ пакъ ще станѣтъ да не може да са гледа прѣзъ тѣхъ, а полѣнытъ ще са напѣстрятъ съ хыляды цвѣтя. Зимѣ царува еднообразіето: сѣ снѣгъ или сѣ черна земя. Но пролѣтъ сѣкы день са поевява що годѣ ново; ту прогледва гълѣбовото очице на синчеца, ту са разгѣне благоуханната чешка на тамянугата, а до вчера гы йоще нѣмаше; ту са лъснѣтъ въ зеленината бѣличкытъ цвѣтовце на ягодытъ, отъ които кѣмъ края на пролѣтъта ще излѣжѣтъ сочны червени ягоды. Вышнытъ, ябълкытъ, крушытъ са покрыватъ съ бѣлы и червено бѣлы цвѣтове. Сичко са веселѣ въ пролѣтъта, сичко цвѣти и благоухае!

Пролѣтъта не са наченва сѣкѣдѣ сѣ въ едно време, колкото по кѣмъ югъ, толкосъ и пролѣтъта става по рано. Въ нашето благословено Отечество, Българія, и прѣзъ Февруарія са берѣтъ цвѣтя, а въ Сѣверна Россія и прѣзъ Априлія замръзва на челѣка носа.

3. Птичетата наедно съ пролѣтъта са поевяватъ много (Отъ дѣ са врычатъ тѣ при насъ? Защо префрѣкватъ тѣ на зимовище?) Най напрѣдъ дохождатъ гаргытъ и съ ерѣсѣка си ни обаждатъ че пролѣтъта са наченва. Но ето и чучолигата, като са подигне високо на въздухъ засвирва звѣнливата си пѣсень. Бързытъ острокрылы лѣстовицы дохождатъ малко по кѣсно, скорцытъ, косоветѣ, дивытъ гълѣбы, куковицытъ са поевяватъ едно слѣдъ друго и населяватъ безмълвнытъ до скоро полены, лѣсове и гѣстацы.

Високо въ въздуха сѣ потеглили отъ югъ кѣмъ